

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 362.

Anden Sæssion.

94de Møde.

Onsdagen den 19de Februar.

(Fortsat.)

Wegener (fortsat): Det vil bemærkes, at der i Forslaget staaer: „Prisen for flige Huse med Tilliggende fastsættes af Commissiønen efter et Forhold, som svarer til den efter § 2 udfundne Priis for hele Bondegaarden med Tilliggende“. Meningen heraf er naturligvis den, at Indsidderne skulde faae deres Huse med tilliggende Haveplads for en taalelig Priis, saaledes, at, naar Gaardmanden fik sin Gaard for Exempel for 50 Rbd. pr. Tønde Land, at vedkommende Huusmand da ikke skulde komme til at svare i Forhold af for Exempel 300 Rbd. pr. Td. Land, saaledes som man saa ofte har seet at være Tilfældet, at Kjøbesummerne for flige smaa Jordstykker ere opkræbde til en overordentlig høj Priis (Hør!). To Skjæpper Land maatte da kun koste Indsidderen 12 Rbd. 3 Mk., naar 1 Td. Land kostede Gaardmanden 50 Rbd. Der maatte ikke gives Mere for en saadan lille Plet, hvorpaa der kunde bygges et Huus, end at det stod i et ligeligt Forhold til, hvad der var givet for Gaarden.

Dersom denne Lov, saaledes som den nu bliver vedtagen af Folkethinget, skulde faae Lovskraft, det vil sige, dersom det skulde vise sig, at den blev vedtagen i den samme Stikkelse i Landsthinget, saa vil jo, som ogsaa bemærket af den høitærede Finansminister, denne Sags Ordning væsentligt beroe paa den Commission, ja, den vil ganske beroe paa Commissionen, og Alt vil være overladt til dens Magtfuldkommenhed, for et at sige dens Vilkaarlighed. Jeg haaber, at denne Commission vil blive sammensat af saa dygtige Mænd som muligt, og den vil da vistnok vide at ordne Sagen

paa bedste Maade og at rydde de Vanskeligheder af Veien, som muligt kunde fremkomme. Vi maae derfor anbefale dette Forslag til Thinget.

B. Christensen: Ja, det er noget saa ganske Naalindeligt, at den ærede Rigsdagsmand, som nu saatte sig, stemmer for Forslag i Bondestandens Interesse (Nei!), i det Mindste for Forslag i denne Retning, der ere fremkomne fra vor Side, at det virkelig forekommer mig at være noget haardt at skulle træde op, for at yttre, at jeg ikke samstemmer med ham i dette Tilfælde. Jeg vilde ønske, at de Betragtninger, som han her har fremhævet, vilde have ledet ham til i sin Tid at undersøtte den Lov, vi foreslog om Jordb's Afstaaelse til Huse og Boliger paa Landet. (Wegener: Det gjorde jeg! Tscherning: Men stemte imod! Wegener: Nei!). Her troer jeg derimod, at der er større Tvivl, om det foreslaaede Tillæg til Loven er hensigtsmæssigt. I det Mindste have vi i Udvalget ikke fundet os opfordrede til at gaae ind derpaa; thi det er ganske vist, at en heel Mængde af de Huse, der maatte findes under de Gaarde, hvormod Forslaget tæller, ere saa nøie forbundne med og beregnede paa Familiens hele Velvære ved Afstægt o. s. v., at det i mangfoldige Tilfælde kan være betænkeligt at skille dem derfra; og det er ogsaa ganske vist, at den Maalestok for Prisen, som Forslaget i Slutningen antyder, ikke er uden al Fare. Jeg kan for Resten saameget trostiggere yttre dette, som jeg tør sige, at, er der Noget, som er gennemgaaende for min hele Virksomhed med Hensyn til Landbosforholdene, da er det det, at holde Gaardmandenes og Huusmandenes Interesser nøie forenede og aldrig at sætte Gaardmandenes Interesser over Huusmandenes. Desuagtet troer jeg paa dette Sted og ved denne Leilighed, at der ikke